

Nr 189

Av herr **Wahrendorff m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om ökat anslag till åtgärder mot tuberkulos hos nötkreatur.*

Under de båda senaste årtiondena har tuberkulosförekomsten hos nötkreaturen från att ha varit av ganska betydande omfattning gått ned till en obetydlighet. Enligt slaktstatistiken påvisades det år 1937 inom den söder om Dalälven belägna delen av landet tuberkulos hos cirka 30 procent av nedslaktad storboskap. Motsvarande siffra för år 1955 utgjorde endast 0,07 procent. Hela landet så när som på Skaraborgs län är nu friförklarat område, och även inom nämnda län torde man inom en mycket nära framtid ha fått bukt med de sista resterna av sjukdomen.

Den sanering som skett på detta område har möjliggjorts genom förenade insatser från statsmakterna, jordbrukets organisationer, hushållningssällskap och enskilda djurägare. Det är emellertid nödvändigt att arbetet med all kraft fullföljes, så att vårt land kan hållas helt fritt från nötkreaturstuberkulosen. Detta förutsätter, att de kontrollundersökningar som företas icke äger rum med alltför stora intervaller och att utrensningen av sjuka besättningar sker så snart som möjligt. Anslaget till tuberkulinundersökningar under budgetåret 1957/58 har i statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln, punkt 74, beräknats till 765 000 kronor, vilket i nuvarande läge torde böra accepteras. Det är emellertid angeläget, att så snart ske kan ytterligare medel ställas till förfogande för ifrågavarande ändamål.

Däremot är det enligt vår mening nödvändigt, att ersättningen vid nedslaktning, enligt epizootilagens bestämmelser, av tuberkulösa djur redan nu höjes till skäligare belopp. Ersättningen regleras genom förordningen 1941: 577 och utgör 100 kronor för djur om ett år eller däröver samt 50 kronor för djur under ett års ålder. För djur från särskilt värdefulla besättningar kan ersättningarna efter framställning därom höjas. När dessa belopp fastställdes i början av 1940-talet, motsvarade de i stort sett pris-skillnaden mellan livdjur och slaktdjur i genomsnittsbesättningar. Numera torde dock skillnaden i pris mellan livdjur och slaktdjur uppgå till mellan 400 och 500 kronor. Det är därför skäligt, att ersättningarna, i likhet med vad veterinärstyrelsen föreslagit, anpassas efter marknadsläget. Principen med ett fixt ersättningsbelopp bör bibehållas, varigenom statsverkets kostnader för värderingen av djuren bortfaller. Dock bör ägare av särskilt värdefulla besättningar även i fortsättningen ha möjlighet att begära extra ersättning hos Kungl. Maj:t.

För stimulerande och fullföljande av den frivilliga utrensningen av tuberkulossjuka nötkreatur inom Skaraborgs län är det nödvändigt att ifrågavarande bidrag höjs. I enlighet med vad veterinärstyrelsen förordnat bör det nu

fastställas till högst 300 kronor per djur eller, om djuret är under ett års ålder, 150 kronor. Varje djurägare bör dock erhålla högst 1 500 kronor.

De av oss föreslagna åtgärderna kan för budgetåret 1957/58 beräknas kosta statsverket sammanlagt 142 000 kronor, varav 130 000 kronor för ersättning vid nedslaktning och 12 000 kronor för utrensning av tuberkulos inom mindre nötkreatursbesättningar. Då i statsverkspropositionen härför endast upptagits 30 000 resp. 4 000 kronor, erfordras att förslagsanslaget för Åtgärder mot tuberkulos hos nötkreaturen uppräknas från av Kungl. Maj:t föreslagna 800 000 till 907 000 kronor.

Vid bifall till vad vi ovan föreslagit erfordras ändring av § 9 förordningen 1941: 577 samt § 18 kungörelsen 1941: 579. Förslag till ifrågavarande ändringar torde få utarbetas av vederbörande utskott.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln, punkt 74, till Förekommande och hämmande av smittsamma husdjursjukdomar: Åtgärder mot tuberkulos hos nötkreaturen för budgetåret 1957/58 måtte anvisa ett förslagsanslag av 908 000 kronor, varav 130 000 kronor må disponeras till ersättning vid nedslaktning och 12 000 kronor till utrensning av tuberkulos inom mindre nötkreatursbesättningar i enlighet med vad som i motionen anförts, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 24 januari 1957

Harry Wahrendorff

Karl Andersson
i Björkäng

Jan Ivan Nilsson

Nr 190

Av herr **Gustafsson** i Mem **m. fl.**, om ökat anslag till bidrag till befrämjande av landsbygdens elektrifiering.

(Lika lydande med motion nr 152 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1957

Einar Gustafsson
i Mem

Jan Ivan Nilsson

John Eriksson
i Bäckmora

Harry Wahrendorff